Situaţia in orient

Ni se telegrafiază din Viena:

In comisiunea afacerilor străine a delegaţiunei ungureşti, comitele Kalnoky a declarat că ministerul afacerilor străine n'a primit nici o ştire directă privitóre la mişcarea din Novi-Bazar. Dacă ştirea este exactă, e vorba de o mişcare musulmană provocată de falsul zvon al cesiunei Serbiei a Sandjakului.

Ministrul a combătut aprecierile pesimiste asupra situaţiunei Austro-Ungariei în Balcani. Situaţiunea de sigur e mai bună decât după tratatul de la Berlin.

Desvoltarea statelor balcanice prin ele înse-le şi ne amestecul străinilor în afacerile lor, pot singure să producă cu încetul rezultate bune.

Abdicarea regelui Milan, resolvată deja de mult timp, era inevitabilă, având în vedere tăria de caracter a suveranului.

Nu e nici un motiv de a nu avea încredere în asigurările precise şi solemne ale regenţei.

Declaraţiunea că nu există o convenţiune militară sêrbo rusească e demnă de credinţă.

Bulgarii aŭ calităţile necesare pentru a stabili într'un mod regulat statul lor. Cu calm şi perseverenţă, ei pot avea speranţa de a eşi din situaţiunea actuală.

Dar deşteptarea unei cestiuni ce dórme încă n'ar putea avea decât o valóre problematică. Austro Ungaria nu se opune în principiu nici regulării cestiunei Rumeliei Orientale, nici recunoaşterii stării de lucruri în Bulgaria. E greŭ de a zice cui se datoreşte eşecul negociărilor relative la tratatul de comerţ.

E incontestabil că oare şi care animositate domneşte în Romania, ceea ce e de plâns.

Dar Românii sunt prudenţi, ei voiesc să rămână neatârnaţi asupra tutulor punctelor şi asta e tocmai ce ne convine. Acelaşi lucru e pentru Serbia.

Cea mai bună desminţire proectelor de întindere ce se atribue Austro-Ungariei e menţinerea consecintă a politicei sale în Orient, politică desinteresată şi basată pe observarea fidelă a tratatelor.

Comitele Kalnoky crede cu tărie că ultima fasă a desvoltării popoarelor din Orient va fi formarea unor state viguroase. In ceea-ce priveşte rĕsboiul, ministrul a pledat cu căldură amânarea sa, căci un rĕsboiŭ ar fi funest pentru geniul omenesc şi pentru industrie. E mai bine să se cheltuiască fără de folos sume enorme pentru armate decât să se întrebuinţeze acestea din urmă într'un rĕsboiŭ care ar aprinde tótă lumea. Dacă politica cea mare va merge bine, evenimentele din Balcani vor trece fără a pricinui mari daune. O acţiune prematură în afaceri mici ar putea să compromită pe cele mari.

Această expunere a d-lui Kalnoky a produs o impresie excelentă.

Bugetul a fost adoptat.

Acte oficiale

La departamentul de interne, sunt numiţi şi transferaţi:

— In administraţia judeţului Gorj: d. N. V. Pleşoianu, în funcţiunea de subprefect la plasa Jiu, în locul d-lui Constantin Lascar, transferat; d. Constantin Lascar, actual sub-prefect al plăşei Jiu, în aceiaşi calitate la plasa Gilotru, în locul d-lui Gheorghe Rovinaru.

— In administraţia judeţului Buzĕŭ: d. Ioan Moscu Prijbeanu, în funcţiunea de comiaar poliţienesc în oraşul Mizil, în locul d lui Mihail Nicoleti, demisionat.

* D. N. Anastasescu, actual sub-comisar clasa I pe lângă prefectura poliţiei capitalei este numit în funcţiunea de comisar clasa II, în locul d-lui Traian Iosif, demisionat, şi d. I. E. Stefănescu este numit în funcţiunea de sub-comisar clasa I, în locul d-lui N. Anastasescu, înaintat.

* D-nii licenţiaţi în farmacie Dimitria I. Roşu şi Anton Altân sunt numiţi în funcţiunile de membri în comisiunea chimico-farmaceutică, în locul d-lor M. Minovici, licenţiat în farmacie şi doctor în medicină, şi Christache Alexandriu, licenţiat în farmacie, demisionaţi.

* Sunt numiţi definitiv la catedrele lor:

— D. Nicolae Sabin, profesor de matetică la gimnasiul din Craiova.

— D. Gr. Bărjoveanu, profesor de ştiinţele fisico-naturale la gimnasiul din Fălticeni, şi

— D-ra Aglae Ganea, institutoare la clasa II de la şcoala primară de fete No. 2 a statului din Galaţi.

* D. Vasile Măcescu, fost preşedinte de tribunal, s'a numit advocat al statului cl. II pe lângă instanţele judecătoreşti din judeţul Gorj, în locul rĕmas vacant prin încetarea din viaţă a d-lui I. Cârstoceanu.

* D. D. G. Munteanu, actual inspector al caselor de credit agricol, s'a numit casier general de judeţ, în locul d lui T. Niculescu Koca.

* C. Constantin Buzescu, actual verificator în direcţiunea comptabilităţii generale a statului, s'a numit în funcţiunea de impiegat clasa I în serviciul manufacturei tutunurilor din Bucureşti, în locul d-lui N. Mavrocordat, trecut în altă funcţiune, şi d. I. I. Polizu-Micşuneşti, actual revizor de judeţ, s'a numit în postul vacant de cap de biuroŭ la fabrica de chibrituri de la Filaret.

* Sunt numiţi în administraţiunea casei de credit agricol din judeţul Ilfov:

— D. George Perşinaru, absolvent cu diplomă al şcoalei de comerţ, actual copist clasa I, în funcţiunea vacantă de ţiitor de registre.

— D. Nicolae Teodorescu, absolvent cu diplomă al şcoalei de comerţ, în funcţiunea vacantă de ajutor ţiitorului de registre.

Nenorocire pe calea ferată

Din Nîmes (Franţa), se scrie că la 22 Iunie st. n., pe la 6 ore seara, un accident teribil s'a produs pe linia de la Nîmes la Alais, în staţia Nas-des-Gardies.

Un împiegat de la gară, vrênd să manevreze cu maşina în lipsa maşinistului, dădu drumul locomotivei cu atâta iuţeală asupra trenului de călători pe care trebuia să l ia, în cât o izbitură groaznică se produse.

O panică generală se produse în vagónele cu pasageri.

Călătorii săriaŭ, spăimêntaţi, din vagoane, strigând cu desperare.

Aŭ fost opt victime.

Manifestaţii boulangiste

Intr'o adunare la teatrul Château d'Eau, în Paris, boulangiştii în numĕr de multe mii aŭ celebrat aniversarea jurământului „Jeu de Paume".

Andrieux, deputat, fost ambasador, a pronunţat un discurs fórte violent în contra guvernului şi propuse celor adunaţi să jure că vor da Franţei o nouă constituţie, bazată pe drepturile omului.

Mulţimea se sculă şi strigă: „Jurăm"!

Andrieux încheiá:

„Dacă guvernul va viola drepturile poporului, revoluţia ar fi cea mai sfîntă datorie.

— Lissagaray, directorul ziarului „Bataille, a ţinut la Beziers, în teatru, o conferinţă în contra lui Boulanger.

4.000 de ascultători îl aplaudară frenetic.

Eşind din sală, lumea se duse la „Alcazar", unde Déroulède ţinea un banchet, cu Laisant şi cu alţi boulangişti. S'aŭ făcut bătăi.

Déroulède eşind, fu înconjurat de poliţie. Atunci el începu a se apăra cu bastonul, lovind rĕŭ pe comisar.

Déroulède a fost arestat şi liberat numai la 9 ore seara.

Gróznică dramă Dobrogénă

In comuna Esechioi, din plasa Silistranouă, locuitorul Stefan Urumoglu pe când se întorcea de la ogoarele sale, când era aprópe de sat, un băiat de turc, fiul lui Idris, tot din acea comună, pândindu-l a tras cu puşca în el. Glonţul l'a străpuns de la spate prin inimă, rănindu'i şi mâna când a eşit din piept; el a şi încetat din viaţă.

Se zice că băiatul de turc, deflorând pe fiica lui Stefan, acesta ar fi tras cu puşca în băiat pe care l'a rănit la mână; băiatul însă făcêndu-se bine şi voind aşi răsbuna a ucis pe Stefan.

Dramă de gelozie

Ni se scrie din Roma că în orăşelul Sapri, din gelozie, Iosefina Pugliese şi cu mama sa Parsia Prata, otărîră să omoare pe amantul celei dintâi.

Cele două femei luară fie-care câte un briciŭ şi, noaptea, săriră asupra lui Nicolae Scarpitto, tăindu'i aprópe de tot capul.

După aceasta, ucigaşele dispărură; ele n'aŭ putut fi prinse nici pênă azi.

Consiliul practic

Conservarea dinţilor.—Celebrul doctor Vauditz, cercetând dinţii de la 40 de oameni, de diferite profesiuni, a găsit asupra tutulor aprópe, parasite vegetale şi animale. Parasitele eraŭ multe după cum era şi starea de necurăţenie a dinţilor. Mijlócele întrebuinţate pentru curăţirea dinţilor nu produceaŭ nici un efect asupra parasitelor dinţilor, pe când apa săpunată s'a constatat că le distruge. Dacă aceste ar fi exacte, atunci ca să se conserve dinţii se pretinde ca să se curăţe bine gura cu apă care să aibă puţin sapun. Aceasta la uni nu se pare aşa plăcut ca alte dentifriciuri, este însă ştiinţificamente activ, pentru că acidele ce conţin prafurile dentrifrice nu lucrează atât de nevătămător pe cât lucrează uşórele dizoluţiuni ale potasei ce conţine săpunul. Bunele rezultate de a scăpa dinţii se arata logice prin probele zise aci Ast fel dar se preintâmpină stricăciunea dinţilor de acidele ce conţin diferitele paste şi prafuri dentifrice.

O dramă conjugală

Din Livorno (Italia) ne vine următórea ştire:

Unui anume Anton Delia îi venea de o bucată de vreme o serie de scrisori anonime în cari era acuzată de necredinţă nevastă-sa, Ida.

Aceste ştiri dădură bănuelí lui Delia, care se hotărâ să afle adevĕrul.

Indicii însă nu găsi.

Scrisorile urmaŭ.

Desperat, Anton Delia se întórse într'o sară acasă şi începu a mustra amar pe soţia sa. Ea voi să se apere; dar bărbatul furios, nu voi s'o asculte şi scoţând un revolver, trase un glonţ într'ênsa. Femeia fu lovită la gêt. Apoi, apucând'o în braţe, voi s'o arunce de la catul al 5 lea pe fereastă în stradă. Dar la gemetele femeei fiica lor, o copilă, începu a ţipa atât de tare, încât asasinul o luă la fugă, lăsând pe nenorocita sa soţie pe jumĕtate mórtă.

ŞTIRI PRIN POŞTA

O comóră de 21.796 ruble vechi s'a descoperit de nişte săpători de pământ, lângă Kişineu.

Ele sunt dinainte de 1712.

* * *

Ni se scrie din Londra:

— Ostilităţile reîncep în Egipt.

Vadeljunis, viteazul comandant al Mahdiului, se întórce la Vadi-Halfa cu 10,000 dervişi.

Un batalion de armată a plecat. Altele îl vor urma.

* * *

La Paris s'a deschis, la Trocadero, congresul Păcii. Preşedinte a fost ales d. Frederic Passi, deputat, membru al Institutului.

De remarcat a fost discursul d-nei Lockwood, rostit în englezeşte, care s'a sfîrşit cu următórele cuvinte:

„Femeile aŭ cel mai mare interes pentru menţinerea păcii. Ele vor şti să se unească, ca să combată rĕzbóiele".

* * *

Din Constantinopol vine veste că guvernul ottoman a dat ordine pentru a ţine întreaga flotă pe picior de rĕzboiŭ.

* * *

La 29 Iuliŭ, papa va publica enciclica sa de protestare în contra serbărilor lui Giordano Bruno.

Mórte estraordinară

Se scrie din Viena, că doi fraţi vienezi, fabricantul de mărfuri de metal Iacob Neurath şi profesorul de caligrafie Wilhelm Neurath, aŭ murit în una şi aceeaşi nópte, ambii la aceeaşi oră,—la 1 oră,—şi ambii de aceeaşi bólă de inimă. Dânşii aŭ fost născuţi gemeni şi aveaŭ peste 60 de ani.

Marcarea sticlelor şi paharelor

„Monitorul oficial" anunţă că, urmând ca, cu începere de la 8 August 1889, să se pună în aplicaţiune decisiunea privitóre la marcarea vaselor de sticlă întrebuinţate în restaurante şi berării, se aduce la cunoştinţa generală că, cu începere de la acea dată, sticlele şi paharele cari nu vor îndeplini condiţiunile arătate prin decisiunea publicată în „Monitorul oficial" se vor confisca şi distruge, iar cei cari vînd în asemenea vase vor fi daţi în judecată.

Capacitatea vasului de la fundul lui până la linie va trebui să fie exact acea însemnată pe dênsul; iar linia orizontală, arătênd nivelul ce trebuie să aibă lichidul în vas, precum şi numĕrul ce arată capacitatea vasului, să fie fórte bine visibile.

Mĕsurile reglementare, cari singure vor putea fi întrebuinţate, sunt:

2 l. (dublu litru).
1 l. (un litru).
½ l. (o jumĕtate litru).
2 d. l. (doui deci-litri).
1 d. l. (un deci-litru).
½ d. l. (o jumatate deci-litru).
2 c. l. (duoi centi-litri).
1 c. l. (un centi-litru)

La acestea se mai adaogă şi ¼ l. (un sfert de litru).

Tóte aceste mĕsuri vor trebui marcate cu indicaţiunea prescurtată arătată în tabloul de mai sus.

Procesul călăului german

Ni se scrie din Berlin:

V'am anunţat la vreme că d. Krauts, călăul Germaniei, a fost dat în judecata juraţilor pentru bătaie şi rănire urmată de mórte. Vĕ închipuiţi lesne cât de mare emoţiune a trebuit să producă acest proces curios: un călăŭ, care a executat atâţia criminali, să ajungă el însuşi criminal.

Procesul s'a judecat ieri la curtea cu juraţi din Berlin, care ţine şedinţele în palatul justiţiei. Sala era atât de plină, încât oamenii şedeaŭ tescuiţi ca sardelele. De curiozitate, menţionez prezenţa în public a doui jurişti iaponezi, cari aŭ urmat dezbaterile cu cea mai mare atenţiune.

Acuzatul

Călăul Krauts s'a născut la 11 Septembre 1843, în Zehden pe Oder. Aparenţa lui e aceea a unui om blajin, incapabil să comită o faptă rea. El e îmbrăcat în redingotă neagră şi are ţinuta corectă; pe piept pórta „Crucea de fier" clasa a II-a şi mai multe decoraţii de rĕzboi. E căsătorit din 1872, are o fată de 16 ani şi un băiat de 11. Cu nevasta nu mai trăieşte din 1878 şi e în divorţ cu ea. Trăia, până puţin înainte de crima pentru care e acuzat, cu o d nă Greil, de 27 de ani, fórte frumuşică.

Acuzarea

Călăul plecase din Spandau ca să ezecute pe un condamnat la moarte. Când s'a întors, a găsit casa goală. Concubina sa, d-na Greil, plecase, luând şi tóte lucrurile. Bănuiala lui Krauts căzu imediat asupra unei fóste calfe a sa, anume Summich, cu care fusese bun prieten, dar cu care acum trăia în duşmănie. Krauts credea că Summich sfătuise pe d na Greil să'l părăsească şi că ea, precum şi lucrurile, trebuiaŭ să se afle la el. Şi bănuiala sa era întemeiată.

Călăul plecă după informaţii. El intră în birtul Köppen, care e peste drum de locuinţa lui Summich. Acesta îl zări, spuse d-nei Greil să se ascundă şi se duse în birt după Krauts. In curênd se luară la ceartă; birtaşul somă pe Summich să părăsească localul, dar el refuză strigând că nu se teme de Krauts. Cearta mai urmă cât-va timp, apoi Summich ieşi din birt, se duse acasă, povesti d-nei Greil ce se întêmplase şi luă un baston gros zicênd: „Mĕ duc îndărăt să-i arăt eŭ că nu mĕ tem de el; unde lovesc cu bastonul ăsta, crapă pielea!"

Cearta începu din noŭ. Pe la 4 ore, călăul se duse la comisarul de poliţie ca să reclame pentru lucrurile ce le luase femeia Greil din casă şi cari se aflaŭ la Summich. Acesta mărturisi în faţa comisarului că femeia Greil dormise câte-va nopţi în casă la el şi că lucrurile se află la cumnatul sĕŭ Iancovsky. Summich şi cu Krauts s'aŭ înjurat şi în faţa comisarului.

Krauts se întoarse la birtul Köppen. Aci cearta urmă, mai domoală. Summich căuta să întărâte pe călăŭ luându-l în rîs. Inainte d'a pleca, Krauts împrumută un baston de la birtaş şi rugă pe un cunoscut să-l urmeze din departare, pentru ca să nu se zică mai pe urmă că el a sărit la bătae. Când se sculă să plece, pe la 10 ore, Summich îi oferi să l întovărăşasca. Krauts refuza; cu toate astea Summich eşi împreună cu el. Trei oameni din birt, cari se luaseră după ei, observară că se opriseră în drum şi se certaŭ. Apoi îşi urmară drumul şi intrară într'un local din Potsdamerstrasse, de unde eşiră iară după puţin timp şi intrară în birtul Kienitz. Aci se aşezară la o masă şi Krauts comandă mâncare pentru amêndoui.

Pe când mâncaŭ, călăul povesti birtăşiţei ce-i făcuse concubina sa şi zise că are să tragă în judecată pe mizerabilii cari aŭ ajutat-o.

„Şi tu eşti cel mai mare mizerabil, zise el lui Summich. Nici nu meriţi să te palmuiesc!" Zicênd aceasta, izbi pe Summich aşa ca acesta căzu cu scaunul jos; el se sculă repede. Amândoui steteaŭ ameninţători unul în faţa altuia. Birtaşiţa alergă să cheme pe bărbatu-sĕŭ; când se întórse, Summich era lungit jos şi arunca cu amêndouĕ picioarele după Krauts.

Summich fu scos afară. Ajuns acasă, se îmbolnăvi şi fu transportat la spital unde muri în câte-va zile.

El suferise o emoragie internă şi o surpătură. Krautz, auzind d'aceasta, a venit însuşi să se predea parchetului.

Depunerea acuzatului

Intrebat dacă se recunoaşte vinovat, călăul respunde:

— De vina pe care mi-o face parchetul nu sunt vinovat.

Krautz povesteşte apoi cele întêmplatte, aproape aşa cum le a espus acuzarea.

După ce relevă faptul că, pe lângă iritaţiunea ce i-a produs fuga concubinei sale, el a fost tótă ziua înjurat şi provocat de Summich, Krauts espune astfel scena principală, aceea petrecută în birtul Kienitz:

— După ce Summich s'a rădicat de jos, a sărit la mine. Ne-am apucat corp la corp amêndoi. In timpul luptei, Summich s'a lovit d'o maşină de cusut şi a căzut jos. Atunci, mi-a dat un picior spre partea de jos a pântecului dar m'am ferit şi m'a lovit peste coapsă. I-am dat şi eŭ, atunci douĕ picióre, dar numai o dată l-am nemerit. Nu pot să ştiŭ unde l-am lovit, căci eram prea infuriat. Summich s'a

---

Foiţa „Universului"

37

FIICA OCNASULUI

VII

Darea afară

Margareta rĕmase singură, pierduse cu totul simţirile.

. . . . . .

Trecuseră câte-va minute de când plecase Nunziela şi se auzi glasul Si-Mari antoniei care vorbea cu Rocco Damiani şi'i spunea ce se întâmplase Riteî.

Dintr'o săritură, Rocco fu în odaie.

— Ritucio dragă, ce aî? Aî vĕzut, o mie de draci!... Aî vrut să faci după capul tĕŭ! N'aî vrut să mĕ asculţi, n'aî vrut să te îngrijeşti şi acum iată-te bolnavă! Vezi nenorocirea! Asta trebuia să ţi-se întâmple tocmai când eŭ trebuie să plec la Basilicata ca să tai o pădure şi nu ştiŭ când mĕ voi întórce... Sfinte Dumnezeule! Cum să te las eŭ aşa! Ritucio, cum te simţi? Te dóre capul, nu e aşa? De ce nu vorbeşti?

Şi cu mâna'i aspră o dezmierdă pe frunte.

— Aî vrut să te duci cu ori-ce chip la lucru când nu erai sănătósa! D'acum înainte vom mânca pâine şi ceapă, dar nu trebuie să te ucizi muncind...

Şi, mergênd la uşă, începu să strige:

— Ei, Si-Mariantonio, dacă poţi să laşi un moment mâncarea, mi-aî face plăcere sa vii sus, că am să'ţi spun ceva.

— Tocmai pregătesc de mâncare ticălosului de bărbatu-meŭ, ucidel'ar tóca— rĕspunse femeia de pe pragul odăiei sale. Se va întórce acum Mariangela şi voi veni.

Mariangela era cea-l altă fiică a sa.

. . . . . .

Nunziela sa întórse cu Filomena, cu Monica şi cu Peppina cari intrară plângênd şi tânguindu se de bóla surorei lor iubite. Şi, cât intrară, se aruncară pe patul fetei bolnave.

— Am pus sĕ'mi scrie numele Riteî şi adresa caseî la o cârciumă din San-Antonio şi am pus hârtia în cutiuţa de la farmacia din Via Carbonasa—zise Nunziela—mâine vom avea aici pe trimisul operei pióse şi un doctor.

Se zice „Opera Piósă" unei frumoase instituţii de bine facere fundată în Neapole din iniţiativa privată, care ajută cu doctorii şi altminteri pe bolnavii săraci la casele lor.

— Copii,— zise Rocco Damiani—e de prisos să vĕ pierdeţi vremea în plânsuri zadarnice, cine-va din voi să facă ceva ca să uşureze pe Rita. Şi mai înainte de tóte, n'avem de aşteptat doctorul care va veni mâine, de va veni. Tu, Filomeno, du te la bărbierul din ulicióra „Puntea Noa" ca să vie să lase sânge fetei şi să'i mai uşureze capul. Şi tu Nunzielo, taie găina cea roşcată din curte.

— Oh! tată, ce ziceî— exclama tristă Monica—găina roşcată, e dragostea Riteî. O iubeşte fórte mult. Şi apoi abia a început de câte-va zile să facă ouĕ.

— Tóte astea sunt bune şi frumóse, dar eŭ vreaŭ ca după ce i-se va lăsa sânge, Rita să mănânce puţină zémă de găină şi chiar puţin piept de va vroi, ca'i va fi mult mai de folos de cât tóte porcăriile din spiţerie. Haide, Nunzielo, fata mea, taie găina şi pune o repede să fiarbă.

— Bine, domnul Rocco, bine; voi face tot ce vreî; suntem creştine şi când vecinii aŭ trebuinţă de servicii, trebue să le facem.

Zicênd asta, se coborîse repede pe scară ca să prindă găina şi s'o taie.

— Ascultaţi bine, fetelor,— zise Rocco, şi tu, Filomeno, care eştî mai mare, ascultă-mĕ mai bine. La 4 ceasuri eŭ neapărat trebuie să plec la Basilicata ca să tai o pădure... cred să mĕ întorc pe la începutul postului mare.

— Oh! ce ziceî, tată!— exclamă Filomena, căreia deja 'i şi curgeaŭ lăcrimi din ochi,— te duci!

— Trebue să mĕ duc, feteler, şi pentru binele nostru,— rĕspunse Rocco cu un glas mişcat şi luând de bărbie pe fetiţa ca s'o dezmierde.— Mĕ duc pentru binele nostru, căci voi aduce acasă ceva bani şi vre-o cinci, şase căscavaluri de Montescaglioso, unde mĕ duc să lucrez. O lună trece repede. Mĕ mâhneşte numai că las bolnavă pe fata asta, pe care o recomand să n'o mai lăsaţi să lucreze mai ales cu blestemata asta de maşină, pe care'mi vine poftă s'o fac bucăţi. Acum fata mea, du-te la bărbier.

Tóte se făcură cum zisese Rocco. In curând veni şi bărbierul care lăsă Riteî sânge negru şi rĕŭ în mare cantitate.

— Trebuia lăsarea asta de sânge—rosti bărbierul cu gravitatea solemnă cu care ar fi vorbit Ipocrat.

După un ceas zéma de găină era gata dar Rita nu putu să înghiţă nici o lingură...

— Bun lucru a făcut tata! zicea Monica încetişor lui Peppino.—A pus să tae găina fără să ştie măcar daca Rita putea orî ba să mănânce zémă.

Eraŭ aprópe patru ore, când Rocco scóse din ladă un fel de haină scurtă de postav gros, încinse o curea neagră, de care atârnă securea, şi puse pe cap o pălărie mare ascuţită.

— Copiii meî,—zise el apoi,—eŭ trebue să plec. Voiŭ nu vĕ veţi duce la scólă până când sora vóstră nu se va însănătoşa. N'am trebuinţă să vĕ mai spun ca s'o îngrijiţi bine, de óre-ce ştiŭ că vĕ iubiţi între voi.

Rocco băgă mâna în buzunar, scóse o pungă de piele, se aşeză lângă patul Riteî şi 'i zise:

(Va urma).